

Rapport

inzake:

Jaarrekening 2023

Museum Geelvinck

Amsterdam, 29 juni 2024

*Chet Bakerstraat 45
1066 GH Amsterdam
Tel: +31 (0)20 6150858
Mob.: +31(0)6-53973248
E-mail: ajvancaubergh@rs4all.nl
KvK: 34363154*

Inhoud

	blz.
1. Jaarverslag	
1.1 Algemeen	3
1.1.1 Achtergrond	4
1.1.2 Rechtsvorm	6
1.1.3 Doelstelling, missie en visie	6
1.1.4 Stichtingsbestuur en directie	8
1.1.5 Vestigingen	9
1.2 Exploitatie	10
1.2.1 Publieksactiviteiten	12
1.2.2 Collectiebeleid	13
1.2.3 Medewerkers	15
1.3 Samenwerkingsverbanden	16
1.4 Conclusie en vooruitzichten	17
2. Jaarcijfers	
2.1 Balans per 31 december 2023	19
2.2 Staat van baten en lasten over 2023	20
2.3 Toelichtingen	
2.3.1 Algemeen	21
2.3.2 Grondslagen van waardering en resultaatbepaling	21
2.3.3 Toelichting op de balans	22
2.3.4 Toelichting op de staat van baten & lasten	23

1. JAARVERSLAG 2023

1.1 Algemeen

Museum Geelvinck is een historisch-huismuseum, dat onder meer een significante Nederlandse collectie complexe semi-immobile toetsinstrumenten uit de 18e tot en met de 20e eeuw beheert. Naast activiteiten, die gerelateerd zijn aan de bewonersgeschiedenissen mede vanuit het perspectief van relevante thema's voor de huidige samenleving, is het museum eveneens actief op het snijvlak van muziek en erfgoed. Wij streven er naar waar mogelijk dwarsverbanden tussen deze schijnbaar gescheiden disciplines te leggen. Deze opzet, die zowel interdisciplinaire, als transculturele aspecten in zich bergt, geeft mogelijkheden met een breed scala aan activiteiten een breder en meer inclusief publiek te bereiken, dan indien wij als klein museum ons slechts op één onderwerp zouden focussen. Een goed voorbeeld is ons lopende project 'Bigi Kaaiman', een zoektocht naar de Afro-Surinaamse liedcultuur waarin sporen van het slavernijverleden hoorbaar zijn. Dit project sluit nauw aan bij de historische achtergrond van Museum Geelvinck; het documenteert en is gericht op bewustwording. Onder onze paraplu komen diverse culturele activiteiten bijeen, die vergeten of verdrongen aspecten van ons verleden multivoacaal verbinden met urgente vraagstukken binnen onze diverse samenleving. De kracht van ons museum ligt in de ontmoeting van (levend) erfgoed, muziek en culturele dialoog.

Onze organisatie heeft een bescheiden staf en wordt gedragen door vrijwilligers. Museum Geelvinck heeft twee vestigingen: het Geelvinck Early Piano Museum (Amsterdam Museum Geelvinck) in de Posthoornkerk te Amsterdam en Museum Geelvinck op de buitenplaats Huize Kolthoorn te Heerde. In Amsterdam ligt het accent op het levend muzikaal erfgoed en in Heerde op het levend erfgoed van deze Veluwe buitenplaats, waarvan muziek een onderdeel vormt. Daarnaast heeft het museum op diverse – veelal historische – locaties door heel Nederland instrumenten in bruikleen geplaatst en op een aantal daarvan organiseren wij regelmatig concertuitvoeringen. Binnen Geelvinck Muziek Musea werken wij samen met het Pianola Museum en Huis Midwoud. De losse samenwerking met het Harmonium Museum Nederland heeft zich dit boekjaar aanzienlijk verstevigd. Daarnaast werken wij samen met het Luther Museum Amsterdam (Geelvinck Salon), het Conservatorium van Amsterdam, Arnold Bake Society (voor etnomusicologie), MoWIC, diverse entiteiten binnen ICOMOS en op lokaal niveau onder meer met de Historische Vereniging Wijhe. Wij zijn actief lid van onder meer OAM/SAM, Erfgoed Gelderland en Platform Kunst, Cultuur en Erfgoed Heerde, alsook de Museumvereniging, ICOM, DemHist, CIMCIM, ICLCM, REMA-European Early Music Network, Europa Nostra, Interpret Europe, Global Network of Water Museums, sKBL, AmsterdamPartners, CittaSlow Heerde en andere.

De collectie van het museum omvat, naast de voornoemde muziekinstrumenten, kunst, toegepaste kunst en historische gebruiksvoorwerpen. Belangrijke categorieën daarbinnen zijn de collectie werken en parafernalia van het kunstenaarsrechtspaar Jan en Hedwig Kleintjes-van Osselen (late 19e en eerste helft 20e eeuw), dat tussen 1899 en 1955 de ateliervilla Huize Kolthoorn bewoonde, en de collectie Hollands en Aziatisch porselein, Nederlands tin, schilderijen en meubels van de industrieel en collectioneur G.A.H. Buisman Jzn. (1930-2005), die met de kunstenares Margriet Buisman-Boele en zijn gezin, Huize Kolthoorn vanaf 1956 bewoonde. Daarnaast zijn belangrijke collectiedelen: 19e- en eerste helft 20e-eeuws textiel, kinderspeelgoed, meubels en gebruiksvoorwerpen, voornamelijk die uit de bewonersfamilies stammen. Tevens beheert het museum gerelateerde familiearchieven en omvangrijke vakbibliotheken op de diverse terreinen, alsook de vakbibliotheek en archieven van de European Piano Teachers Association. Ook is er een groeiende digitale collectie (audio en video).

Museum Geelvinck is opgenomen in het Museum Register en ingebed in diverse lokale, landelijke en internationale netwerken op de diverse terreinen, waarop wij actief zijn. Wij houden ons waar mogelijk aan de richtlijnen van de toepasselijke gedragscodes, waaronder de Governance Code Cultuur, de Code Diversiteit & Inclusie, de Fair Practice Code, de Ethische Code voor Musea (ICOM en Museumvereniging) en de ICOMOS Ethical Principles. Onze stichting is door de belastingdienst erkend als 'culturele ANBI'. Het museum ontbeert structurele overheidssubsidie. Wij zijn dankbaar voor de projectbijdragen, die wij ontvangen van onder meer het Mondriaan Fonds, Fonds Podiumkunsten, Fonds Cultuurparticipatie, Dutch Culture, Amsterdam Fonds voor de Kunst, Gemeente Amsterdam, Provincie Gelderland, Gemeente Heerde, Cultuurfonds, Fonds21 en diverse andere cultuurfondsen.

1.1.1 Achtergrond

Het huidige Museum Geelvinck is ontstaan uit een toenmalig vernieuwend concept op het terrein van het behoud van cultureel erfgoed uit eind jaren '80 van de vorige eeuw. Het museum dankt zijn naam aan het Geelvinck Hinlopen Huis, een dubbelgrachtenhuis aan de Herengracht 518 te Amsterdam met een koetshuis aan de Keizersgracht 633. Het Geelvinck Hinlopen Huis dankt zijn naam aan de eerste bewoners, Albert Geelvinck (1647-1693) en Sara Hinlopen (1660-1749), die het in 1687 lieten bouwen. Na een aanzienlijke renovatie van dit stadspaleis, werd op 21 november 1991 Museum Geelvinck Hinlopen Huis door toenmalig burgemeester van Amsterdam, Ed van Thijn (1934-2021), geopend. In de eerste jaren was het museum gericht op het tonen van collecties, veelal toegepaste kunst, zoals porselein, glaswerk, zilver en dergelijke, maar eveneens bij voorbeeld etsen van Rembrandt. Het doel was, dat deze collecties, veelal in bruikleen uit familiebezit, op deze manier ontsloten zouden worden en uiteindelijk behouden zouden blijven. De tentoonstellingen, die wij hiervoor ontwikkeld hebben, waren zowel in-huis, als in andere musea in binnen- en buitenland te zien, het laatste veelal in het kader van overheidsmanifestaties, zoals de Peter de Grote Manifestatie (Rusland), het Nederlands voorzitterschap van de Raad van Europa (Straatsburg) en 400 Jaar Handelsrelatie Nederland-Taiwan. Vier tentoonstellingen vonden plaats in het Palais des Nations in Genève in het kader van het United Nations Year Dialogue among Civilizations (2001).

Bezoekersonderzoek wees eind jaren '90 uit, dat het Geelvinck Hinlopen Huis voornamelijk bezocht werd vanwege zijn uitstraling als historisch huis met stijlkamers en een weelderige tuin. Dit bracht een omslag in ons tentoonstellingsbeleid teweeg. De geschiedenis van het stadspaleis met zijn bewoners in de uitgebreide 18e eeuw werd centraal gezet. Met objecten uit voornoemde collecties en bruiklenen werden de jaarlijkse tentoonstellingen ingericht met thema's, die hierbij aansloten en waarbij, waar mogelijk, een relatie werd gelegd met het huidig tijdsgewricht. De geschiedenis van de bewoners van het Geelvinck Hinlopen Huis gaf een zee aan mogelijke thema's, onder meer door hun betrokkenheid bij het handelsnetwerk van de Republiek. Ook het sociaal-maatschappelijk leven in de huiselijke sfeer van de regenten in de uitgebreide 18^e eeuw vormde een dankbaar onderwerp. Muziek maakt daarvan een significant onderdeel uit. De leidde in 2004 tot een bruikleen van enige historische piano's uit de collectie van het Sweelinck Museum, toen onderdeel van het Sweelinck Conservatorium van Amsterdam (Van Baerlestraat). Na de verhuizing van het conservatorium in 2007, verkregen wij de Sweelinck Collectie uiteindelijk volledig onder onze vleugels. Daardoor is toentertijd de focus van ons museum in belangrijke mate op het levend muzikaal erfgoed van de fortepiano komen te liggen.

Om een breed publiek te bereiken werd ingezet op spreiding van bespeelbare vroege piano's uit de collectie over een groeiend aantal (huis)musea, kastelen en buitenplaatsen door het gehele land. Daarbij blijft het beheer van de uitgeplaatste instrumenten bij ons museum, dat ook de activiteiten (recitals en dergelijke) organiseert. Naast de Geelvinck Salon concertserie (wekelijks sinds 2004), werd in 2010 het concept van de wandelconcerten in samenwerking met drie ensembles oude muziek (BRISK, Camerata Trajectina en Musica Amphion) succesvol geïntroduceerd. Vanaf 2011 organiseren wij het jaarlijkse Geelvinck Fortepiano Festival, dat binnen enkele edities uitgroeide tot een erkend toonaangevend internationaal festival op het terrein van de historische piano; jaarlijks: 35 tot 45 concertuitvoeringen, masterclasses, concours voor opkomend professioneel talent, een internationaal wetenschappelijk symposium en uitvoering van eigentijdse composities voor historische piano's. Ons vrijwilligersteam groeide tot ruim 80 deelnemers, waarbij het sociaal-maatschappelijke aspect eveneens aandacht kreeg. De activiteiten namen hand over hand toe en daarmee groeiden ook de bezoekersaantallen. Alleen al in het boekjaar 2015 ontving ons museum meer dan 48.000 bezoekers en organiseerden wij ruim 135 concertuitvoering in en buiten ons museum. Helaas waren wij aan het einde van dat jaar gedwongen uit het Geelvinck Hinlopen Huis te verhuizen als gevolg van de nasleep van de kredietcrisis waardoor onze neveninkomsten sedert de zomer van 2007 significant waren teruggelopen: het financieringsmodel voor het stadspaleis was daarmee onderuitgehaald en na al die jaren waren onze reserves volledig verdampt. Met die verhuizing, konden wij de focus volledig verleggen naar het levend muzikaal erfgoed. Sinds 2012 had het museum een nevenvestiging in de Posthoornkerk, welke in eerste instantie uitsluitend diende voor de Sweelinck Collectie; dit werd in 2016 onze Amsterdamse hoofdvestiging. Daarnaast hadden wij een nauwe samenwerking met het Pianola Museum (2016: Geelvinck Muziek Musea) ontwikkeld. Onze podiumfunctie (Geelvinck Salon)

konden wij in Amsterdam Centrum continueren door een goede samenwerking met het Huis met de Hoofden (voorjaar 2016) en daarna het Amsterdam Museum (Museum Cromhouthuis; 2016-2018), daarna en vanaf najaar 2018 tot op de dag van vandaag het Luther Museum Amsterdam.

In 2015 verleide het gemeentebestuur van Zutphen ons om eveneens een muziekmuseum in hun historische binnenstad te realiseren. Op 30 juni 2017, opende het Geelvinck Muziek Museum Zutphen in Huis 'De Wildeman' voor het publiek. Opnieuw werd succesvol een vrijwilligersteam opgezet (25 deelnemers). Reeds vanaf 2016 vond het Geelvinck Festival, naast op locaties in Amsterdam, eveneens in Zutphen plaats. Daarnaast verwelkomden wij diverse andere festivals in Zutphen, onder meer in samenwerking met het Festival Oude Muziek Utrecht. In Huis 'De Wildeman' ontwikkelden wij een vaste opstelling (met een stijlkamers) refererend aan het 19e-eeuwse theorie, dat Ludwig van Beethoven in 1772 in Zutphen geboren zou zijn (concept: BeethovenHuis Zutphen). Ook kwam er een open depot met restauratieatelier en een leerwerkplek voor pianorestauratie. Op de zolderverdieping werd een publiek-toegankelijke ruimte gecreëerd voor de vakbibliotheek van de European Piano Teachers Association (tot dan toe ondergebracht in de OBA). In 2018 en 2019 realiseerden wij jaarlijks een tentoonstelling en daarnaast werden in de concertzaal in het achterhuis regelmatig concerten op historische fortepiano's uitgevoerd. In 2019 werd een begin gemaakt met een audio-rondleiding en kon eveneens een rondleiding voor blinden worden gerealiseerd. Dat jaar werden er pilots opgezet voor samenwerking met educatieve instellingen (bovenbouw, muziekscholen en ArtEZ). Daarnaast werd gewerkt aan een vaste opzet voor bustours tussen Amsterdam (onze locatie Posthoornkerk tezamen met het Pianola Museum) en Zutphen gericht op Aziatische toeristen met interesse in pianomuziek; dit leek een succesformule. Door al deze projecten werd een streep gehaald, toen de gemeente Zutphen, die ons eerder Huis 'De Wildeman' voor de lange termijn had toegezegd, ons dwong eind 2019 deze vestiging te sluiten. Het nieuwe college, dat bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 was aangetreden, had alsnog besloten dit historische gebouw van de hand te doen. Diverse acties uit de samenleving en eveneens landelijk met internationale steun om dit te voorkomen, werden door het college afgewezen. Onze poging het gebouw zelf te verwerven strandde op een tijdig onderkend majeur vochtprobleem in het achterhuis. Sinds de sluiting is het leeuwendeel van de collectie historische piano's in depots ondergebracht. Geelvinck Muziek Museum Zutphen is wel in een virtuele versie online zichtbaar gebleven.

Als gevolg van de opheffing van onze vestiging Zutphen, werd besloten ons voorlopig te concentreren op de ontwikkeling van de bestaande locaties in Amsterdam (Posthoornkerk) en op de buitenplaats Huize Kolthoorn (Heerde). Op de locatie in Amsterdam zou in mei 2020 het Geelvinck Early Piano Museum worden geopend, een nieuw concept voor een internationaal nichepubliek; voorzien was eveneens een sterke samenwerking met het (Geelvinck) Pianolamuseum: beide kleine musea liggen op een loopafstand van elkaar. Helaas trok Conona een streep door deze plannen. Ook de potentiële nieuwe vestigingen in Kampen en op Oud Amelisweerd (bij Utrecht), waarvoor wij in de periode 2020-2021 plannen ontwikkeld hebben, bleken geen haalbare kaart. Het heeft echter wel bijgedragen tot het proces van de ontwikkeling van een toekomstvisie voor Museum Geelvinck.

Zoals voor zovelen, heeft Corona een enorme impact op ons museum gehad: enerzijds vormde het een rem op onze fysieke presentaties – de geplande opening van het Geelvinck Early Piano Museum Amsterdam moest worden uitgesteld en het leeuwendeel van onze concerten kon geen doorgang vinden – en anderzijds gaf het een enorme boost aan onze ontwikkeling om een online publiek te bedienen in de vorm van onlineconcerten, webinars, videopodcasts enz., alsook de online ontsluiting van onze collectie. Vanaf het eerste begin van het museum waren zowel het centrale management, alsook administratie en depot gevestigd op de buitenplaats Huize Kolthoorn te Heerde. In 2020 bleek deze locatie geschikt voor het maken van concertopnames: het beschikt over een zeker voor Nederlandse begrippen omvangrijk historisch atelier, ruim een eeuw geleden de werkplek van het schildersechtpaar Kleintjes-van Osselen. Een tentoonstelling van de Heerder Historische Vereniging over het werk van dit schildersechtpaar, was in zomer 2022 de opmaat om op de buitenplaats enige rondleidingen te organiseren. Ons museum beschikt over een uitgebreide collectie werken van met name Jan Kleintjes, naast objecten en parafernalia. Op grond van het succes van deze rondleidingen lag openstelling van de ateliervilla met de parktuin – naast de bestaande functies van kantoor en depot – voor de hand. Dit temeer, omdat ons museum in deze regio al meerdere projecten uitvoert, zoals het Basjkierenproject in Veessen (gemeente Heerde) en Wijhe. Met de openstelling van Huize

Kolthoorn wordt recht gedaan aan een significant deel van onze collectie, die immers van oorsprong uit deze ateliervilla stamt. De combinatie van de Amsterdamse vestiging tezamen met enkele vestigingen en partnerorganisaties gespreid over de rest van het land, lijkt voor de toekomst een mogelijk aantrekkelijke optie te bieden met een lokaal gespreid publieksbereik.

1.1.2. Rechtsvorm

Ons museum baseert zijn bestaansrecht op de definitie van het International Council of Museums (ICOM), zoals deze in Nederland is overgenomen door de Museumvereniging (NMV). Na een lange aanlooptijd, heeft de stichting in 2020 zijn statuten aangepast, waarbij geanticipeerd is op de maatschappelijke verschuivingen van inzicht, zoals die zich in en buiten het museale veld voordoen, ter zake cultureel erfgoed en de rol van musea in de samenleving.

Museum Geelvinck is een permanente instelling ten dienste van de samenleving en haar ontwikkeling. Het museum, dat toegankelijk is voor het publiek, richt zich op het tonen van de materiële getuigenissen van de mens en zijn omgeving. Het presenteert en informeert daartoe voor doeleinden van studie, educatie en genoegen. Hiervoor beheert, behoudt, verwerft het museum objecten en wordt wetenschappelijk onderzoek verricht. De instelling is als culturele onderneming niet gericht op het maken van winst, maar op het borgen van continuïteit.

Het museum is sinds 2005 opgenomen in het Nederlands Museumregister. Wij onderschrijven de Gedragslijn voor de museale beroepsethiek, de Governance Code Cultuur, de Code Diversiteit & Inclusie, de Fair Practice Code en de LAMO. Op 14 juli 2020 heeft het Museumregister de succesvolle herijking van onze registratie opnieuw bevestigd.

Het museum is ondergebracht in Stichting Museum Geelvinck (voorheen: Geelvinck Hinlopen Huis Stichting), gevestigd te Amsterdam (Posthoornkerk) met een nevenvestiging in Heerde. Conform de Governance Code Cultuur 2019 is de bestuursstructuur op basis van het Raad van Toezichtmodel vormgegeven. Eventuele afwijking van de Governance Code Cultuur wordt in dit jaarverslag uitgelegd.

De stichting is door de Belastingdienst erkend als algemeen nut beogende instelling en heeft de status "culturele ANBI" in de zin van de Geefwet.

Als gevolg van de verhuizing uit het Geelvinck Hinlopen Huis, is in 2016 besloten de naam van het museum te verkorten tot 'Museum Geelvinck' (in het Engels was dit reeds vele jaren het geval: Amsterdam Museum Geelvinck); in 2019 is deze naamsaanpassing eveneens doorgevoerd in de statuten. Museum Geelvinck is de nucleus binnen een netwerk van activiteiten en gelieerde entiteiten. De merknaam 'Geelvinck' wordt voorgevoegd voor de benamingen van vele daarvan, zoals bij voorbeeld 'Geelvinck Festival', 'Geelvinck Salon' en 'Geelvinck Muziek in Musea'. Onder Geelvinck Muziek Musea wordt het samenwerkingsverband met het (Geelvinck) Pianola Museum aangeduid, waarbij zich ook andere instellingen met historische toetsinstrumenten kunnen aansluiten, zoals Huis Midwoud en recent het Harmonium Museum Nederland.

1.1.3 Doelstelling, missie en visie

De statutaire doelstellingen van de museumstichting zijn samengevat:

- beheren van de collecties
- organiseren van museale tentoonstellingen
- (doen) organiseren van randprogrammering, lezingen e.d.
- uitvoeren van projecten, waaronder wetenschappelijk onderzoek en publicatie
- samenwerking met andere musea en organisaties in de culturele sector.

De identiteitsbepalende kernwaarde van het museum is in 2017 opnieuw geformuleerd:

Museum Geelvinck is een museum, gericht op de lange 18^e en lange 19^e eeuw, dat het publiek een genuanceerde interpretatie van enkele specifieke thema's uit de leefwereld van die kernperiode wil

presenteren. Primair is het thema pianomuziek in haar historische context, waarbij een relatie wordt gelegd met onze collectie historische piano's en het daaraan klevende, levende, immaterieel erfgoed. Er wordt naar gestreefd bezoekers in de leefwereld van het verleden te betrekken en zo een ervaring mee te geven die niet alleen genoeg en historisch besef opwekt, maar zo mogelijk ook relevante aspecten belicht die inspiratie bieden voor een beter begrip van het heden.

Hiermee is toen een belangrijk accent gelegd bij het collectieonderdeel historische piano's en het daaraan verbonden immaterieel erfgoed. Daarbij is gezocht naar een evenwicht tussen enerzijds dit onderscheidende deel van de collectie en anderzijds de meer dan een kwart eeuw geschiedenis, die ons huismuseum met onderzoek en daaruit voortvloeiende tentoonstellingen heeft gemaakt en van waaruit langlopende beleidslijnen uitgerold zijn, die vertakt zijn in onderzoek en verdere activiteiten.

In 2018 werd de missie en visie als volgt geformuleerd en opgenomen in het nieuwe Beleidsplan:

De missie van Museum Geelvinck is het behoud van de historische piano en daaraan verwante klavierinstrumenten (klavichord, klavecimbel, harmonium, pianola enz.), waarbij niet alleen gestreefd wordt naar het duurzaam borgen van het materieel klinkend erfgoed, maar evenzeer van het daarmee onlosmakelijk verbonden levend immaterieel erfgoed, zijnde de kennis en vaardigheid van creatieve makers en uitvoerders: de ambachtelijke techniek (bouw, restauratie, intoneren en stemmen) en het professioneel bespelen (musici en componisten).

Digitale collectieontsluiting, wetenschappelijk historisch en musicologisch onderzoek, kennisuitwisseling, vakonderwijs en talentontwikkeling (leerplaatsen en stimulering podiumervaring) zijn vaste elementen in het beleid. Het museum streeft naar een landelijke publiekspresentatie, breed opgezet muziekonderwijs, aanmoediging van jong professioneel talent door masterclasses, concoursen en 'fringe'-concerten en stimulering van betrokkenheid (vrijwilligers, vrienden, crowdsourcing, laagdrempelige lezingen e.d.) om het maatschappelijk draagvlak voor onze missie te versterken.

In onze visie zijn de samenwerkingspartners onder de paraplu van Geelvinck Muziek Musea gelijkwaardige partijen. Als initiërende gangmaker is de functie van Museum Geelvinck die van een faciliterende primus inter pares. Op zijn beurt zal Museum Geelvinck aansluiting zoeken bij relevante kenniscentra.

Museum Geelvinck blijft zich bovendien inzetten voor de uitgangspunten, die zijn identiteit vanuit zijn oorsprong in het Geelvinck Hinlopen Huis hebben bepaald: aandacht voor het sociale leven in een patriëershuis in de uitgebreide 18^e en 19^e eeuw (kernperiode). Naast de historisch geïnformeerde uitvoering van muziek, betreft dit een breed palet aan thema's, variërend van toegepaste kunst, ambachtelijke voedselproductie en historische tuinen, tot de wisselwerking met andere culturen en sociaal-maatschappelijke onderwerpen, zoals de positie van de vrouw en slavernij.

De keuze voor verbreding van de basis, waarop het museum acteert – geen nichespeler willen zijn op uitsluitend het terrein van de fortepiano –, noopte opnieuw tot heroverweging van missie en visie en eveneens tot heroverweging van het Beleidsplan. Met dit proces van heroriëntatie is in de tweede helft van 2020 een aanvang genomen. De enorme vlucht, die digitalisering nam tijdens de Corona periode, leek goede kansen te bieden om het financieringsmodel van het museum te verbreden door hierop in te zetten. Inmiddels is ons gebleken, dat weliswaar digitalisering en internet belangrijke kansen biedt om een landelijk en internationaal publiek te bereiken, maar dat helaas dit vooralsnog geen gereede hoop biedt op het genereren van aanvullende inkomsten; in tegendeel de kosten staan niet in verhouding tot de zeer tegenvallende opbrengsten (publiek is vrijwel niet bereid te betalen voor video-opnames). Daar is nog bovenop gekomen, dat ons trouwe publiek van vóór Corona toen alles weer openging in de loop van 2021-2023 slechts mondjesmaat terugkeerde. Dit heeft ertoe geleid, dat wij in 2022 bijzonder voorzichtig zijn geworden bij de programmering van concerten en andere publieksactiviteiten. Het vernieuwende Beleidsplan, waaraan wij tijdens Corona geschreven hadden, moest daarom opnieuw volledig op de schop. Het proces van herbezinning op de toekomst moet gezien worden in een bredere context, waarin eveneens onze partnermusea delen.

De contouren van het nieuwe beleid zijn inmiddels wel duidelijker zichtbaar geworden. Op onze locatie in Heerde keren wij terug naar de oorsprong van ons museum, i.c. een historisch-huismuseum,

dat zich presenteert op basis van de geschiedenis en verhalen van haar bewoners, hun families en al hetgeen daarbij in ruime zin betrokken kan worden. Wij kunnen dit verbinden met activiteiten, waarmee wij ook al in het Geelvinck Hinlopen Huis tentoonstellingen en andere activiteiten hebben geïnitieerd, zoals ons koloniale verleden, culturele dialoog, sociale ongelijkheid enz. De buitenplaats betreft levend erfgoed en ook dat kunnen wij verbinden met publieksactiviteiten, die wij in het Geelvinck Hinlopen Huis begonnen zijn. Muziek vormt daar één van de thema's van, naast onder meer voedsel, tuin, water, enz. Weliswaar wordt de kernperiode van de uitgebreide 18e-eeuw en het begin van de eerste helft 19e-eeuw verlegd naar de uitgebreide 19e-eeuw en het interbellum, maar wellicht kan beter gesproken worden van een verbreding van de focus; immers je kan deze niet zien zonder de voorgeschiedenis van die eerdere periode: het hangt onlosmakelijk met elkaar samen.

Daarnaast willen wij voor de collectie complexe en semi-immobiele, historische toetsinstrumenten op basis van de kernwaarde 'hergebruik van het muzikaal verleden' vanuit onze nucleuslocatie in Amsterdam ons netwerk van partnernusea en locaties uitbouwen. Het accent ligt op thema's, die relevant zijn voor de jongere generatie; een integrale aanpak, waarbij producties – historisch, experimenteel, transcultureel en/of interdisciplinair – gerelateerd worden aan urgente onderwerpen, zoals identiteit, dekolonisatie, klimaatverandering, migratie en sociale ongelijkheid. Wij zijn op zoek naar samenwerkingspartners en -locaties door geheel Nederland en staan eveneens open voor internationale samenwerking in Europa en eveneens daarbuiten, zoals met partijen in de (al dan niet voormalige) overzeese gebiedsdelen, zoals Suriname en de Nederlandse Antillen. In Amsterdam zouden wij graag willen verhuizen naar een betere locatie, al dan niet in een samenwerkingsverband; dat hoeft niet noodzakelijk in Amsterdam Centrum of binnen de ring te zijn. Tijdens het boekjaar hebben wij onderzoek uitgevoerd naar de verschillende opties. Dit voorjaar werd door ons al een voorstel uitgewerkt voor invulling van een broedplaats in de Pijp, waarbij Zamus (Zentrum für Alte Musik) in Keulen als voorbeeld diende; dat werd als verrassend ontvangen, maar helaas afgewezen. In onze visie is samenwerking met ambachtelijke creatieve makers en uitvoerders, die in de aanvang van hun professionele carrière actief met vernieuwende concepten bezig zijn, als een significant element om borging van het levend erfgoed en daarmee de collectie te bewerkstelligen. Deze visie past eveneens binnen het kader van de Faro Conventie, die Nederland in inmiddels ondertekend heeft.

1.1.4 Stichtingsbestuur en directie

Afgelopen boekjaar is Gerda Lenten-Havertong toegetreden tot het stichtingsbestuur (raad van toezicht); zij vervangt Désirée van Gorp. Het stichtingsbestuur wordt gefaseerd vernieuwd. Vanwege het transitieproces, waarin onze organisatie zich momenteel bevindt, is een stabiel bestuurlijk team een noodzaak. In het kader van het lopende proces van heroriëntatie op ons Beleid wordt eveneens nagedacht over het profiel en samenstelling van het bestuur. Dit heeft er echter toe geleid, dat het proces van benoeming van nieuwe bestuursleden vertraging heeft opgelopen.

Bij de update van statuten in 2020 is de huidige Governance Code Cultuur gevolgd. Bij de omzetting van de duur van de bestuurstermijnen is er mee rekening gehouden, dat vernieuwing van het bestuur geleidelijk dient te verlopen om de continuïteit te borgen. Ook in het volgende boekjaar (2024) zal ernaar worden gestreefd opnieuw één van de langstzittende bestuursleden te laten opvolgen.

De leden van het stichtingsbestuur (raad van toezicht) ontvangen geen salaris of andere vergoeding, behoudens voor reis- en verblijfskosten en eventuele onkosten gemaakt voor de uitoefening van hun functie. Zij hebben geen nevenfuncties, die kunnen leiden tot belangenverstrengeling.

De directie wordt gevoerd door Jurn Buisman (algemeen directeur). Naast zijn leidinggevende taak, ligt het accent van zijn werkzaamheden ligt op conceptontwikkeling, het onderhouden van netwerk, zowel in Nederland als internationaal, en fondsacquisitie. Hij ziet al vele jaren af van een salaris. In het kader van het samenwerkingsverband Geelvinck Muziek Musea treedt naast Jurn Buisman, eveneens Yvo Verschoor (Huis Midwoud en Pianola Museum) op als directievertegenwoordiger.

De structureel veranderde opzet van onze organisatie heeft impact op onze organisatorische en administratieve opzet. Dit is een lopend proces, dat nauw samenhangt met de heroriëntatie op het Beleidsplan.

1.1.5 Vestigingen

Sinds eind 2015 is onze hoofdvestiging gevestigd in de Posthoornkerk te Amsterdam. Al vanaf de begin jaren '90 hebben wij een nevenvestiging in Heerde: kantoor, administratie, depot en opslag. Daarnaast hebben wij sinds enige jaren gehuurde depotruimte in Putten, Heerde en Amsterdam (Hizkia). Recent is daar tijdelijke depotruimte in Dronten bijgekomen. Al enige jaren wordt gezocht naar een betere oplossing. Dit is onder meer afhankelijk van een hernieuwde kijk op de toekomst.

In januari van 2020 werd besloten de publieksfunctie in onze vestiging in de Posthoornkerk verder uit te werken, naast gebruik als oefenruimtes voor conservatoriumstudenten en voor CD-opnames en concertoptredens. Eind mei 2020 had aldaar het Geelvinck Early Piano Museum Amsterdam voor muzikale rondleidingen van start moeten gaan. Helaas moesten de voorbereidingen, die al in verregaande staat waren en met name gericht op 'destination visitors' uit het Verre Oosten voorlopig worden gestaakt als gevolg van de Coronamaatregelen. De uitvoering werd eerst een jaar opgeschoven, maar vanwege de aanhoudende pandemie, als gevolg van Corona-richtlijnen benodigde aanvullende investering in ontluuchtingsapparatuur en de sterk teruggelopen toevloed van buitenlandse toeristen met name uit het Verre Oosten, hebben wij in voorjaar 2022 moeten besluiten dit plan voorlopig op de plank te leggen. In de loop van het boekjaar zijn wij een nieuw concept gaan ontwikkelen op basis van de creatie van een 'cultural hub', waarin 'emerging professionals' gelegenheid wordt geboden muziekprojecten met maatschappelijke thema's op de rit te zetten rond onze collectie historische piano's (bijv. met uit Oekraïne gevluchte musici, of met nazaten van de trans-Atlantische slavernij). Tijdens het boekjaar konden wij dit concept nader uitwerken en dit heeft ertoe geleid, dat wij recent bij de Gemeente Amsterdam een gooi hebben gedaan naar de ontwikkeling van een broedplaats.

In de loop van 2020 werd besloten om een samenwerking aan te gaan met de stichting i.o., welke de buitenplaats Huize Kolthoorn beheert. De buitenplaats, gelegen in de gelijknamige buurtschap bij Heerde, geniet bekendheid door het kunstschildersechtpaar Kleintjes-van Osselen, dat vanaf 1899 tot hun dood het landhuis met zijn uitgestrekte tuin bewoonde. "Kolthoorn" ontwikkelde zich in die tijd tot een centrum, waar kunstenaars, schrijvers, dichters en musici elkaar ontmoetten. Niet alleen biedt de bewonersgeschiedenis van het huis een bruikbare kapstok om de ervaring, die wij als historisch-huismuseum in het Geelvinck Hinlopen Huis hebben opgedaan, opnieuw in praktijk te brengen. Het ruime "Grote Atelier" en de parktuin, bieden bovendien kansen voor – zij het in bescheiden mate – publieksactiviteiten, zoals concertuitvoeringen en tuinmanifestaties. Het feit, dat eerder ons museum in deze regio al activiteiten ontwikkeld heeft, zoals het project 'De Schipbrug van de Basjkieren', en het er zijn wortels heeft, maakt het een logische keuze. Ook de sprengen en beken, die bij het landgoed behoren, bieden mogelijkheden (watererfgoed). Met de omvangrijke collectie schilderijen en paraferalia van o.a Jan Kleintjes, wordt de bewonersgeschiedenis tastbaar gemaakt.

De keuze voor deze twee vestigingslocaties nam niet weg, dat wij in de periode 2021-2023 intensief naar mogelijke locaties hebben gekeken om delen van onze omvangrijke collectie en het daaraan verbonden levend muzikaal erfgoed te presenteren, educatieve activiteiten te ontwikkelen en plek te bieden voor de vakbibliotheken, die wij beheren. Inmiddels zijn diverse potentiële locaties de revue gepasseerd, maar ondanks alle inspanningen kon vooralsnog geen match worden gevonden. Wij beschouwen dit als leergeld. Helaas lopen wij vaak op tegen onbegrip over de mogelijkheden, die wij kunnen bieden. Des te meer doet zich de behoefte voelen voor een geheel vernieuwende presentatie.

Op terrein van de digitale presentatie van onze collectie konden wij door de financiële steun van het Mondriaanfonds en het Cultuurfonds aanzienlijke voorgang boeken door de inzet van Gijs Wilderom en Zack Schaap. Dit is eveneens een samenwerkingsproject met het Pianola Museum. Helaas is dit project begin 2023 tot stilstand gekomen, aangezien toen de toegekende subsidie was opgebruikt. Weliswaar zijn grote stappen gemaakt, maar het digitaliseringsproject is zeker nog niet afgerond. Inmiddels wordt gezocht naar fondsen voor verdere stappen voor digitale ontsluiting.

1.2 Exploitatie

Het museum ontvangt haar inkomsten uit een aantal bronnen en activiteiten:

- entreegelden
- overheidssubsidies en schenkingen van cultuurfondsen
- donaties door particulieren en bedrijven
- sponsoring

Zoals voor vele kleine culturele instellingen nog steeds het geval is, werd onze exploitatie ook dit boekjaar weer getekend door de nasleep van de pandemie. De enthousiaste manier, waarop wij onze publieksactiviteiten in 2021-2022 weer hadden opgestart, werd nauwelijks verzilverd in een terugkeer van ons reguliere publiek: dat viel dermate tegen, dat wij toen met grote terughoudendheid zijn gaan programmeren. Het leeuwendeel van onze reguliere publieksactiviteiten (voornamelijk concerten) was ook dit boekjaar een schip van bijleg, zij het in mindere mate dan de twee voorgaande boekjaren. Per concert gezien, was de publieksopkomst sterk wisselend. Daarentegen waren onze rondleidingen op Huize Kolthoorn wederom een groot succes; echter vanwege het feit, dat als gevolg van het fragile historische interieur slechts kleine groepen kunnen worden rondgeleid, is de bijdrage aan de dekking van de uitgaven vooralsnog een druppel op een gloeiende plaat. Ondanks, dat wij zoveel mogelijk in onze uitgaven gesneden hebben, is de situatie post-Corona nog steeds vrij penibel te noemen.

Op de keper beschouwd hebben wij door Corona een enorme klap gehad, maar dat is niet de enige oorzaak van zorg voor de toekomst. Sinds eind 2019 zijn wij gedwongen voor de omvangrijke collectie complexe semi-immobiele toetsinstrumenten passende depotruimtes te huren. Dit en meer in zijn algemeenheid de kosten van het onderhoud van deze muziekinstrumenten, legt een onevenredig zware druk op onze kostenbegroting, terwijl daar vrijwel geen inkomsten tegenover staan. Voor deze onevenwichtige financiële situatie zal spoedig een oplossing moeten worden gevonden, anders zal tot een bijzonder forse ingreep in dit collectieonderdeel door middel van gereede ontzaming (LAMO) en afstoting moeten worden overgegaan. Dit zou niet alleen leiden tot een onherroepelijk verlies voor ons museum, maar eveneens voor Nederland. Dit laatste omdat gevreesd moet worden, dat hier te lande geen museum of andere culturele instelling, deze instrumenten onder zijn vleugels zal willen nemen. Daarmee zou een belangrijk element van ons muzikaal erfgoed voorgoed verloren gaan.

In de loop der jaren hebben wij verschillende activiteiten ondergebracht in separate stichtingen voor conceptontwikkeling en fondsenwerving, zoals Stichting Geelvinck Festival en Stichting Geelvinck Wandelconcerten. Deze stichtingen hebben elk een eigen Raad van Toezicht en werken samen met diverse stakeholders. De realisatie van deze publieksactiviteiten wordt uitgevoerd in samenwerking met en/of door ons museum. Het moge duidelijk zijn, dat als gevolg van de pandemie, ook dit in belangrijke mate is stilgevallen. Inmiddels hebben wij al wel weer voorzichtig activiteiten ontwikkeld, zoals het mini-erfgoedfestival 'De Schipbrug van de Basjkieren' in Veessen op 11 november 2023.

Mede doordat wij in de voorgaande jaren al ervaring hebben opgedaan met video-opnames, waren wij in staat om tweede helft 2020 snel de strategische omslag naar online publiekspresentaties in gang te zetten. Weliswaar vonden een deel van de opnames van concertuitvoeringen plaats in dat jaar, de uitwerking (editing enz.) en de verdere opnames hebben een belangrijk deel van 2021 in beslag genomen. Dat heeft meer tijd en energie gekost, dan aanvankelijk de verwachting was. Daardoor zijn de kosten fors hoger uitgevallen. Hetgeen echter met name tegenviel, waren de opbrengsten uit het online plaatsen van video-opnamen van concerten en videopodcasts: inmiddels is gebleken – niet alleen bij ons, maar ook bij andere instellingen – dat het financieringsmodel van een betaalmuur niet werkt. Op internet is dermate veel gratis beschikbaar, dat ons publiek niet genegen is een redelijke prijs te betalen, ook al is die significant lager, dat voor het fysiek bijwonen van een concertuitvoering. Bovendien wordt door het seniore publiek het gebruik van het videoplatform Vimeo lastig bevonden. Wij hadden gekozen voor dit online-platform, omdat het betere kwaliteit biedt dan YouTube; echter in de praktijk bleek het een extra drempel te vormen. Omdat, zoals wij geconstateerd hebben, het onlineplaatsen van concertuitvoeringen en videopodcasts vrijwel geen recettes genereerd, hebben wij geen nieuwe projecten op de rit gezet; dit ondanks dat die plannen er

al wel lagen. Daarnaast bleken aanvragen voor de benodigde fondsen niet succesvol, deels doordat subsidiemogelijkheden waren opgeheven (Provincie Gelderland), dan wel dermate gewijzigd dat wij voor een doorstart niet meer in aanmerking kwamen (Fonds Podiumkunsten). Het heeft er ook toe geleid, dat in 2022 en 2023 is afgezien van een nieuwe editie van het Geelvinck Fortepiano Festival. Hiermee is, na uiteindelijk tien succesvolle edities (waarvan de laatste online), een punt gezet achter dit festival, dat al vele jaren internationaal bekendheid genoot. Zonder subsidie en fondsbijdragen is de organisatie van een omvangrijk festival voor fortepiano en andere complexe semi-immobile toetsinstrumenten, al dan niet tezamen met het online brengen van professionele kwaliteit concerten om daarmee een breder publiek te kunnen bereiken, financieel niet haalbaar. Dit neemt niet weg, dat wij in het kader van het proces te komen tot een nieuw Beleidsplan alle opties openhouden voor een doorstart van het festival in welke vorm dan ook (bijv. mini-festivals, combinaties met digitaal enz.).

In het boekjaar 2023 hebben verschillende musici gebruik gemaakt van onze instrumenten. Buiten de tijd, dat de studenten van de fortepiano-opleiding van het Conservatorium van Amsterdam onder leiding van Olga Pashchenko gebruik maken van onze instrumenten in de Posthoornkerk, geven wij kosteloos gelegenheid aan post-master professionele fortepianisten om, al dan niet met hun ensemble, daar op onze instrumenten bezig te gaan. Onder meer de fortepianist Artem Belogurov maakt hiervan regelmatig gebruik. De gelauwerde fortepianiste Olga Pashchenko gaven wij in het boekjaar opnieuw enkele malen de fortepiano Graf 1836 in bruikleen voor zowel concertuitvoeringen, als een CD-opname; hiervoor ontvangen wij steeds een kostendekkende vergoeding. Met Naruhiko Kawaguchi zijn wij een samenwerking aangegaan ten behoeve van een CD-productie, eveneens met de Graf 1836. Luci de Saint Vincent heeft op de fortepiano André Stein c. 1804 in Huize Kolthoorn opnames gemaakt voor een CD. Het Belinfante Quartet heeft een week in Huize Kolthoorn geoefend voor een CD-opname; dit was een samenwerking met Le Dimore del Quartetto. Als uitvloeisel van dezelfde samenwerking heeft het Desguin Ensemble in juli een concertuitvoerig gegeven in de tuin van Huize Kolthoorn. Tezamen met het Rijksmuseum en Museum Speelklok waren wij co-host van de ICOM CIMCIM Jaarconferentie, die dit maal in Nederland plaatsvond; de voorlaatste sessie werd door Jurn Buisman gemodereerd en de laatste sessie van de conferentie vond op Huize Kolthoorn plaats: door een bijdrage van het Cultuurfonds konden wij de deelnemers en andere stakeholders uit de wereld van het muzikaal erfgoed een presentatie in het kader van Ketikoti, 'Beethoven is Black' en 'Bigi Kaaiman' aanbieden, alsmede muzikale rondleidingen langs de muziekinstrumenten, die in Huize Kolthoorn staan opgesteld. Daarnaast gaven wij aan de HMC Vakopleiding Pianotechnicus gelegenheid het 2e-jaarsexamen voor het subvak historische piano wederom in de Posthoornkerk uit te voeren. In Huize Kolthoorn ontvingen wij in het boekjaar een groep Spaanse fortepianisten in opleiding (masterclass door Artem Belogurov), een groep studenten met hun docent Piano Klassiek van ArtEZ en een delegatie onder leiding van de heer Seo van het nieuwe museum voor historische piano's in Zuid-Korea (dit is een al vele jaren lopend project in samenwerking met de fortepianiste Tae Young Kim). Naast deze aan de collectie muziekinstrumenten gerelateerde activiteiten, waren op Huize Kolthoorn o.a. bijeenkomsten van ICOMOS National Scientific Committee Water Heritage en het bestuur van ICOMOS Nederland; wij verzorgen het secretariaat voor beide ICOMOS-entiteiten.

Tegenover gebruik van onze ruimte en/of de instrumenten staat, dat wij 'free publicity' krijgen. Soms ontvangen wij een kostendekkende fondsbijdrage of subsidie en bij uitzondering kunnen wij een vergoeding factureren. Eén van onze doelstellingen is het behoud van het aan de historische piano's verbonden levend erfgoed en in dat kader, alsmede ten behoeve van talentontwikkeling van 'emerging professional' musici, willen wij dat stimuleren door het beschikbaar stellen van instrumenten en/of ruimte, ondanks dat er geen of nauwelijks financiële middelen voor zijn.

Daarnaast zijn wij al vele jaren actief binnen internationale gremia, zoals ICOM, ICOMOS, Europa Nostra, Interpret Europe, REMA-European Early Music Network, Climate Heritage Network en het UNESCO Global Network of Water Museums, waardoor wij netwerk hebben ontwikkeld. Onze jarenlange inspanningen op deze schijnbare separate vlakken binnen de erfgoedwereld, geven ons museum nu de mogelijkheid dwarsverbanden te leggen, die onze publieksactiviteiten onderscheiden van die van de reguliere kleine musea. Dit lijkt nu zijn vruchten te gaan opleveren.

Ook tijdens dit boekjaar konden een aantal projecten verder worden doorgevoerd door verkregen subsidies en bijdragen van fondsen. Dit was met name te danken aan het Mondriaan Fonds, het Fonds

voor Podiumkunsten (SKIP-regeling), Cultuurfonds, Gemeente Amsterdam en Gemeente Heerde. Daarnaast ontvingen wij nog bijdragen van de Gemeente Wijhe en de Historische Vereniging Wijhe ter afronding van het project 'Kozakken aan de IJssel'/'Schipbrug van de Basjkieren'. Ook van enkele andere projecten, die al in de periode 2020-2022 lagen, ontvingen wij de eindbedragen (sommige fondsen voldoen het toegekende bedrag pas achteraf). Daarnaast ontvingen wij fondsbijdragen van samenwerkingspartners, zoals Stichting MoWIC (MoWIC Vrijburch Conferentie) en IVN ('Tiny Forest'-project in de parktuin van Huize Kolthoorn), alsook het Japanse cultuurfonds, dat de CD-opname van de fortepianist Naruhiko Kawaguchi op onze Graf 1836 heeft mogelijk gemaakt. De steun van Stichting Sweelinck is onontbeerlijk voor de continuïteit van onze activiteiten op het terrein van de fortepiano. Wij zijn dankbaar voor de bijdrage van de Gemeente Heerde voor de activiteiten, die wij op Huize Kolthoorn en in Veessen met deze steun konden uitvoeren. Zonder de steun van het Cultuurfonds zouden wij projecten in onder meer het kader van Ketu Koti en onze deelname aan de organisatie van het ICOM CIMCIM Jaarcongres, waarvan een deel op Huize Kolthoorn plaatsvond, niet hebben kunnen uitvoeren. Bijzondere dank aan het Mondriaan Fonds voor de steun aan diverse projecten, die medebepalend zijn voor onze toekomst. In samenwerking met ICOMOS NSC Water Heritage hebben wij een sponsorbijdrage van het Ministerie van Infrastructuur & Waterstaat verkregen voor de uitvoering van gezamenlijke projecten op het terrein van watererfgoed (Museum Geelvinck was hierbij penvoerder). Daarnaast kregen wij in het boekjaar toezeggingen van het Mondriaan Fonds, Cultuurfonds en Dutch Culture, die het mogelijk maken in 2024 ons project 'Bigi Kaaiman' uit te kunnen voeren.

In de loop van het boekjaar hebben diverse particulieren ons weer gesteund met donaties. Daarnaast ontvingen wij schenkingen, zoals bladmuziek, CDs, boeken en muziekinstrumenten, welke niet waren bedoeld om in de museale collectie te worden opgenomen, maar daarentegen weer een goede plek in de samenleving krijgen. Bovendien schenken vrijwilligers, musici en toeleveranciers ons soms (een deel van) de vergoeding waar zij eigenlijk recht op hebben. Dit wordt bijzonder geapprecieerd. Ook dit boekjaar konden wij weer rekenen op de weldoener, die ons ook tijdens eerdere crises, zoals Corona en het onverwachte vertrek uit Zutphen, heeft bijgestaan. Wij hebben er alle begrip voor, dat deze situatie niet langer vol te houden is en in goed overleg zal moeten worden afgebouwd; dit wordt door het bestuur meegenomen in de strategische keuzes ten aanzien van het nieuwe Beleidsplan.

Onze terughoudende opstelling voor financieel risicovolle muziekactiviteiten en een 'low budget'-beleid, dat wij sinds 2021-2022 hebben doorgevoerd, weerspiegelt zich in de beperkte groei van de uitgaven ten opzichte van de toename van het aantal activiteiten gedurende het boekjaar. Veel energie hebben wij gestoken in projecten, waarvan wij verwachten dat deze een bijdrage kunnen leveren aan de borging van de toekomst van ons museum. Het boekjaar 2023 kenmerkt zich eveneens door projecten die wij voor de komende jaren op de rit hebben gezet, zoals het project 'Bigi Kaaiman', de stapsgewijze invulling van het beleid voor Huize Kolthoorn, en de samenwerking met andere partijen, zoals onder meer het ICOMOS NSC Water Heritage. In dat kader moet ook worden gezien de energie, die wij steken in ICOMOS, Europa Nostra, Interpret Europe, REMA-European Early Music Network en andere internationale organisaties; in onze visie geeft de samenwerking met andere – vooral Europese – partijen ons mogelijkheden, die wij op landelijk en regionaal niveau vooralsnog ontberen; vooral EU-programma's lijken goede mogelijkheden te bieden.

1.2.1. Publieksactiviteiten

Onze publieksactiviteiten bestaan uit:

- tentoonstellingen
- muziekactiviteiten (met name concertuitvoeringen)
- digitale activiteiten
- (participatie in de organisatie van) conferenties, symposia, bijeenkomsten en andere manifestaties

Op Huize Kolthoorn realiseerden wij de tentoonstelling 'Jan Kleintjes – Tuin tot inspiratie', waarvoor gedurende de gehele zomer 2023 rondleidingen werden georganiseerd. Tevens werd ten behoeve van het Mini-Erfgoedfestival 'De Schipbrug van de Basjkieren 1813-2023' in Veessen op zaterdag 11 november 2023 (Geelvinck Festival) een educatieve tentoonstelling samengesteld.

Gedurende het boekjaar (en ook nu nog in 2024) hebben wij zoveel mogelijk getracht om de al geplande concerten, die als gevolg van Corona geen doorgang konden vinden, alsnog op een latere datum te laten uitvoeren. In de Geelvinck Salon serie konden wij dertien concerten in het Luther Museum Amsterdam realiseren. Op Huize Kolthoorn realiseerden wij zes concerten. En nog drie muziekevenementen op andere locaties: voor het eerst in het Haags PianoHuis (als onderdeel van het door ons georganiseerde concerttour 'Pianoparels uit Armenië'), een Ketikoti-evenement in de Kon. Industriële Club (Amsterdam) en een concert voor Oekraïne in de Julinakerk in Heerde. Belangrijk is de samenwerking met het Pianola Museum en Huis Midwoud onder de noemer Geelvinck Muziek Musea. Ook is in samenwerking met ons er weer een concert geweest op ons instrument in bruikleen bij Kasteel Loenersloot.

Er zijn tijdens het boekjaar van enkele concertuitvoeringen digitale opnames gemaakt. Ook is er wel enige voortgang geboekt in het editen van dit en eerder opgenomen digitaal materiaal; dit is echter vooralsnog niet publiek ontsloten; zulks vanwege de hiermee gemoeide hoge kosten. Gewerkt wordt aan een beleidsplan digitalisering, dat een integraal onderdeel zal gaan vormen van de voornoemde nieuwe beleidsstrategie met een financieringsmodel. Niet ongenoemd mag blijven de voortgang aan de website 'The Dutch in Orissa', welke door Carel Tenhaeff onder de paraplu van ons museum wordt gerealiseerd. Aan een doorstart van dit project met partners in India wordt gewerkt.

Nadat wij in het najaar van 2022 een nauwe samenwerking zijn aangegaan met Stichting MoWIC, werd op 10 juni van het boekjaar in Amsterdam de 6e MoWIC Vrijburgh Conferentie feitelijk door onze organisatie vormgegeven en gerealiseerd. Dit jaar was het thema 'De Verbeelding van het Slavernijverleden' en Cynthia McLeod was keynote speaker, naast onder andere Mark Ponte (Stadsarchief), Maria Karg (Stil Verleden), Peggy Brandon en John Leerdam (kwartiermakers Nationaal Slavernijmuseum). Eind augustus van het boekjaar waren wij medeorganisator van het ICOM CIMCIM Jaarcongres (Amsterdam, Utrecht, Amersfoort en Heerde) tezamen met het Rijksmuseum en Museum Speelklok; CIMCIM is de wereldkoepel van muziek- en muziekinstrumentenmusea. Eveneens treden wij op als CIMCIM-ambassadeur voor Nederland. In november van het boekjaar waren wij samen met ICOMOS NSC Water Heritage betrokken bij de organisatie van de watererfgoedactiviteiten tijdens de Amsterdam International Water Week. Ter voorbereiding daarvan werd begin augustus op Huize Kolthoorn een bijeenkomst met diverse partijen, die actief zijn in Nederland op de terreinen erfgoed en watermanagement, georganiseerd en hadden wij in Italië overleg met de secretaris-generaal van het UNESCO Global Network of Water Museums, waar ons museum eveneens deel van uitmaakt. Zoals eerder genoemd, hebben wij bijdragen geleverd aan de realisatie van het Mini-erfgoedfestival 'De Schipbrug van de Basjkieren' op 11 november in Veessen, onder meer ook door het geven van een les over dit onderwerp voor de hoogste klassen van de Basisschool 'De IJsselvlei' in Veessen. Niet ongenoemd mag blijven de bijeenkomsten voor de Buurtvereniging 'Kamperwegbuurt' en separaat daarvan voor de Buurtschap Kolthoorn, die beide aan het einde van de zomer in de parktuin van Huize Kolthoorn plaatsvonden.

Met ons vrijwilligersteam zijn wederom stappen gezet in de tuin van Huize Kolthoorn elementen van de bloeiperiode 1899-1936 terug te brengen. Daarnaast loopt een project met IVN: 'tiny forest'. Bovendien is er gewerkt aan de benodigde faciliteiten voor bezoekersontvangst, verbetering van de vaste opstelling in de bezoekersruimtes van de ateliervilla en faciliteiten voor vrijwilligersteams.

Al met al konden wij ruim duizend bezoekers op onze beide vestigingen en daarnaast de Geelvinck Salon verwelkomen. Het aantal unieke bezoekers (excl. robots) aan onze collectiewebsite bedroeg zelfs 2.900. Kortom, ons publieksbereik en onze impact is omvangrijker dan alleen fysiek bezoek.

1.2.2. Collectiebeleid

In 2016 was de beslissing genomen de beleidsfocus te richten op het collectieonderdeel historische piano's. Voor de identiteit van ons museum vormen historische piano's niet alleen het unieke onderscheid met andere musea in Nederland, maar bovendien is in 2007 de collectie in Nederland gebouwde 18^e en 19^e eeuwse piano's door de Raad voor Cultuur in het kader van de Wet behoud cultureel erfgoed (Wbc) erkend als onmisbaar en onvervangbaar voor de Collectie Nederland. Op

verzoek van de Rijksdienst Cultureel Erfgoed (RCE) hebben wij in het kader van de Commissie Pechtold (evaluatie Wbc, inmiddels opgenomen in de Erfgoedwet) een rapportage over de collectie historische piano's van Nederlandse makelij (toen ruim 30, inmiddels meer dan het dubbele) gegeven en opnieuw aangedrongen op opname in de lijst beschermd cultuurofgoed. Eind 2022 kwam er weer beweging in het proces. Naar verwacht, zal in 2024 onze aanvraag opnieuw worden behandeld.

Sinds enkele jaren hebben wij contact met het Harmonium Museum Nederland, dat sinds 2001 gevestigd was in een karakteristieke locatie op het Veenpark in Barger-Compascuum. Dit museum beheert de meest omvangrijke collectie harmoniums in Nederland en wellicht wereldwijd. Als gevolg van gewijzigd beleid van het Veenpark, werd het museum de wacht aangezegd. Sindsdien is het op zoek naar een nieuwe locatie in de gemeente Emmen. Een geheel nieuw bestuur van het museum bracht een nieuw elan. De beoogde nieuwe locatie zou een breder publiek moeten aanspreken met onder meer piano's en een deels educatieve opzet. In samenwerking met ons museum werd een nieuw concept ontwikkeld, waarbij de museale invulling door ons zou worden overgenomen. Voor deze doorstart was financiële steun van de gemeente Emmen essentieel. Helaas bleek tegen zomer 2023, dat de gemeente niet over de brug wilde komen, omdat het nieuwe concept niet binnen het gemeentelijke beleid paste. Inmiddels was al besloten de collectie te versoberen. Dit proces werd versneld doorgezet op basis van de LAMO. Bruiklenen werden teruggegeven aan de bruikleengevers en er werden gerede keuzes gemaakt: in het najaar van 2023 kon de museale collectie teruggebracht worden naar ongeveer honderd instrumenten. Bij het ontzamen vonden vele harmoniums hun weg naar leden van de Nederlandse Harmonium Vereniging. Behoudens enkele welke op ons uitdrukkelijk verzoek werden achtergehouden, gingen de resterende instrumenten naar een kunstenaar. In goed overleg werd de kerncollectie, alsmede enkele bijzondere Noord-Amerikaanse harmoniums, voorlopig bij ons in tijdelijk beheer gegeven. Deze overdracht vond in het voorjaar van 2024 plaats. Het project om te komen tot een publicatie van de kerncollectie (inclusief audiofragmenten), de geschiedenis van het harmonium in zijn algemeenheid en speciaal in Nederland, hebben wij eveneens overgenomen. Ook is een nieuwe website tot stand gekomen, die gekoppeld is aan de Geelvinck-website. Bovendien zal de collectie in de toekomst worden opgenomen in onze collectiewebsite. Harmonium Museum Nederland gaat deel uitmaken van Geelvinck Muziek Musea. Hiermee is het totaal aantal complexe semi-immobile toetsinstrumenten, dat wij beheren, naar ongeveer 450 objecten toegenomen.

Bij elkaar genomen vormen de collecties binnen Geelvinck Muziek Musea tezamen inmiddels bij verre de belangrijkste in zijn soort in Nederland. Zij geven, elk op hun eigen terrein een goed overzicht van de ontwikkeling van de wisselwerking met muziek – vaak gerelateerd aan erfgoedgemeenschappen – in Nederland en Europa. Hiermee kan Geelvinck Muziek Musea zich op deze terreinen meten met de grote muziekinstrumentenmusea wereldwijd. Deze constatering staat in fel contrast met de nijpende financiële druk, die rust op de kleine musea binnen Geelvinck Muziek Musea. Zij is exemplarisch voor de kleine muziek- en muziekinstrumentenmusea in Nederland in zijn algemeenheid: als kleinschalige lokale musea op basis van de inzet van vrijwilligers zouden deze zondermeer een financieel stabiele toekomst tegemoet gaan. Echter de druk van het beheer van omvangrijke collecties, die een nationaal of zelfs Europees belang vertegenwoordigen, kan op deze basis niet van hen worden verlangd. Dit kan daardoor binnen zeer afzienbare tijd ertoe leiden, dat er radicale keuzes gemaakt moeten worden ten aanzien van deze collecties. Door gezamenlijk op te treden, is er een gerede verwachting, dat hiervoor een goede oplossing kan worden gevonden. Of dit inderdaad haalbaar is, zal moeten blijken. Ook het proces om te komen tot een nieuw beleid, dat voldoende aansluiting vindt bij een breder publiek en aantrekkelijk is voor financieel krachtige stakeholders – een stabiele oplossing, die zorgt voor publieke ontsluiting en structurele overheidssteun voor behoud en beheer –, brengt aanzienlijke inspanningen en kosten met zich mee. Omdenken is noodzakelijk om te komen tot een nieuwe visie op het belang van deze collecties voor het levend muzikaal erfgoed van de Nederlandse samenleving in de breedte.

De behoudskosten van de deelcollectie complexe semi-immobile toetsinstrumenten zijn voor ons museum onevenredig hoog in vergelijking met andere collectieonderdelen. De reden is enerzijds de omvang van piano's (beslaan veel depotoppervlak) en anderzijds het feit dat zij continu onderhoud behoeven, zeker, maar niet alleen, als deze bespeelbaar zijn. Onvermijdelijk zullen er binnenkort moeilijke en desnoods radicale keuzes gemaakt moeten worden. Inmiddels spelen wij al in op een onverhoopte keuze de deelcollectie muziekinstrumenten tot een minimum te moeten reduceren.

Uitplaatsing van instrumenten lijkt op het eerste gezicht een oplossing te bieden. Helaas is het onze ervaring, dat dit slechts mondjesmaat werkt. Door het uitplaatsen van bespeelbare historische piano's worden twee doelstellingen bereikt. Enerzijds wordt daarmee de publieke zichtbaarheid van de collectie sterk verbeterd en anderzijds vormen de concerten en recitals, die wij op deze uitgeplaatste instrumenten organiseren een versterking van het levend muzikaal erfgoed, zowel wat betreft musici, als pianotechnici. Uitgeplaatste instrumenten vergen echter ook de nodige aandacht van onze organisatie en zeker niet alle instrumenten zijn vanuit museaal of muzikaal oogpunt geschikt om uitgeplaatst te worden. Bovendien is slechts een beperkt deel van onze instrumenten op dit moment bespeelbaar: het leeuwendeel behoeft op zijn minst revisie en veelal ook restauratie om voor gebruik en/of uitplaatsing ingezet te kunnen worden. Hiervoor ontbreken echter de financiële middelen.

Dat is de reden, dat wij dit thema inmiddels al bijna een decennium zowel landelijk, als internationaal, trachten te adresseren. Eén van de gevolgen van het feit, dat reeds zeker dertig jaar er onvoldoende financiële middelen beschikbaar zijn voor onderhoud en restauratie van complexe semi-immobile toetsinstrumenten, is de ophanden zijnde teloorgang van specialistische ambachtelijke kennis en ervaring op het terrein van restauratie, kopiebouw, onderhoud en stemmen van deze technisch gecompliceerde instrumenten. Dit in tegenstelling tot kerkorgels en carillons van rijksmonumenten, welke branche als een best practice-voorbeeld dient. Gedurende het boekjaar hebben wij wederom dit risico bij verschillende gelegenheden onder de aandacht gebracht, zoals tijdens de ICOM CIMCIM-jaarconferentie, bij de jaarconferentie van REMA-EEMN, en bij Europa Nostra, ICOMOS en andere.

Het Mondriaan Fonds gaf de mogelijkheid om een aanvraag te doen voor een bijdrage ten behoeve van het in dienstnemen van een of twee collectiemedewerkers. Aangezien wij al geruime tijd bezig zijn met de catalogisering, hebben wij dankbaar van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Op basis van deze toegekende bijdrage konden wij in november 2021 Gijs Wilderom als restaurator-conservator (parttime) en Zack Schaap als collectiemanager (fulltime) voor een periode van bijna anderhalf jaar tijdelijk in dienst nemen. Daardoor konden forse stappen met de catalogisering worden gemaakt. Eveneens hebben wij geïnvesteerd in verbetering van de depotopslag. Echter in de eerste helft van dit boekjaar moest dit project worden beëindigd als gevolg van de begrenzing van de tijdelijk toegekende financiering. Nadere fondsen zijn noodzakelijk om het proces van digitale ontsluiting te voltooien.

1.2.3. Medewerkers

De staf bestond aan het begin van het boekjaar nog uit twee collectiemedewerkers, Gijs Wilderom (conservator / restaurator) en Zack Schaap (junior collectiemanagement). Beide medewerkers ontvingen vergoeding uit dienstbetrekking in lijn met de Museum CAO. Omdat net een tijdelijke aanstelling betrof op grond van een regeling van het Mondriaan Fonds, kwam deze in de loop van het voorjaar ten einde. Onze loonadministratie werd uitgevoerd door ANB Salaris & Personeel.

Essentieel voor ons museum is de hands-on steun van vrijwilligers. Trudy de Vries leidt ons team in Amsterdam (onder meer bezoekersontvangst in het Luther Museum). De administratie wordt verricht door Marijke Nitrau. Dunya Verwey (concertprogrammering en nieuwsbrief) en Ksenia Kiselova (sociale kanalen en interieuronderzoek) zetten zich in voor de communicatie. Speciaal noemen wij de bijzondere inzet van Gerard Nanninga en Freerk Kunst voor historisch onderzoek bij diverse van onze projecten, Henk van Krieken (vrijwilligersteam Amsterdam) bij de Geelvinck Salon, Jurriaan, Gea en Janine Buisman bij de inrichting van de tuin, Axel en Kiny Wenstedt-Hinlopen bij uitplaatsing van instrumenten en ontwikkeling van concertprogramma's, André Szkudelski en Dick Ruiters bij diverse klussen, Ben Groeneveld voor de landschapsbiografie, en Carel Tenhaeff voor het Odisha project. Ruim 23 vrijwilligers zijn betrokken. Ook de hulp van onze buurtbewoners wordt zeer gewaardeerd.

Er is inmiddels een start gemaakt met de opbouw van een nieuw vrijwilligersteam in Heerde, onder meer in relatie met de tuin van Huize Kolthoorn (moestuin met boomgaard, 'tiny forest'-project, onderhoud rotstuin en bloemenborders, enz.). Hiervoor wordt samengewerkt met STIP. Het werven van nieuwe vrijwilligers blijkt echter niet makkelijk te zijn: jongere vrijwilligers fladderen na korte tijd veelal weer uit, terwijl aan senioren vrijwilligers wordt vaak al sterk wordt getrokken (vooral als er sprake is van kleinkinderen, waarop gepast moet worden). In het kader van de Code Diversiteit &

Inclusie wordt ook gekeken naar de mogelijkheden van het betrekken van Oekraïners in de opvang nabij Heerde en eveneens om mensen met een beperking, nieuwe Nederlanders en senioren in het lokale zorgcentrum hierin mee te nemen.

Voor projecten worden externen, veelal ZZP-ers ingehuurd of op tijdelijke basis in dienst genomen. Daarbij hanteren wij de Fair Practice Code en de Museum CAO als richtlijn; waar mogelijk, passen wij de Code Diversiteit & Inclusie toe.

1.3. Samenwerkingsverbanden

De Sweelinck Collectie – eigendom van de gelijknamige stichting – is ruim een decennium geleden in overleg met het Conservatorium van Amsterdam permanent onder de vleugels van ons museum gebracht. Enkele instrumenten zijn bij het Conservatorium in bruikleen. In onze vestiging in de Posthoornkerk zijn oefenruimten gecreëerd ten behoeve van de studenten van de afdeling fortepiano van het Conservatorium onder leiding van Olga Pashchenko. Wij vertrouwen op de continuering van de goede relatie met het Conservatorium, die temeer relevant is omdat adequate opleiding van fortepianisten essentieel is voor het borgen van dit immaterieel muziekerfgoed.

Het samenwerkingsverband met het Pianola Museum is weliswaar aanmerkelijk losser dan indertijd voorzien was, maar is daardoor voor beide partijen niet knellend en daardoor stabiel en effectief. Geelvinck Muziek Musea is later uitgebreid met Huis Midwoud. Beide musea maken gebruik van de Geelvinck-website en van verschillende van onze lidmaatschappen (OAM, Amsterdam Partners, ICOM e.a.) en netwerken. Recent heeft het Harmonium Museum Nederland zich hier ook bij aangesloten.

Al meer dan zes jaar is er overleg met EDSC om de collectie muziekboeken, bladmuziek en archieven (o.a. audio) van EPTA Nederland (European Piano Teachers Organization) bij ons museum. Deze was ondergebracht bij de OBA, maar kon daar niet meer gehandhaafd worden. Een samenwerking met ons museum lag voor de hand, maar na het vertrek uit onze vestiging in Zutphen (waar toen reeds boekenplanken voor ontvangst van deze collectie, naast onze eigen bibliotheek, gereed stonden), zal de publieke openstelling van deze en onze muziekbibliotheek moeten wachten tot een nieuwe opzet voor het Geelvinck Early Piano Museum gerealiseerd is. De collectie blijft onder verantwoordelijkheid van EDSC, maar wordt voortaan beheerd door ons museum. De vakbibliotheek, muziekbibliotheek en de archieven (incl. audio/video) zijn in ons depot ondergebracht. Vooralsnog wordt deze separaat gehouden van onze significante bibliotheek op dit terrein, die op Huize Kolthoorn is ondergebracht. De EPTA-bibliotheek is ten dele digitaal geïnventariseerd (dit proces loopt met inzet van vrijwilligers).

In de periode na ons vertrek uit het Geelvinck Hinlopen Huis en vóór Corona hebben wij het accent van onze samenwerkingen en netwerkactiviteiten gelegd op organisaties, zowel in Nederland als internationaal, op de terreinen van muziek en muziekinstrumenten in lijn met de collectie, die wij beheren. Inmiddels zoeken wij weer de balans met al hetgeen relatie houdt met ons historisch-huismuseum en revitaliseren wij ons netwerk, zoals dat reeds was opgebouwd toen wij nog in het Geelvinck Hinlopen huis gevestigd waren. Daarnaast zien wij de noodzaak ons netwerk internationaal (met name Europees) uit te slaan. De (vrijwillige) nevenfuncties, die onze directeur heeft verkregen – o.a. secretaris-generaal van ICOMOS, lid van de Raden van Toezicht van Europa Nostra en Interpret Europe –, geven hem toegang tot diverse Europese gremia. Dit opent formeel deuren, waarmee de problematiek van ons museum – en met name Geelvinck Muziek Musea – onder de aandacht van relevante stakeholders kan worden gebracht.

Op de buitenplaats Huize Kolthoorn beschikt ons museum weer over een parktuin, waarmee diverse activiteiten opnieuw kunnen worden opgepakt, zoals die met de tuin van het Geelvinck Hinlopen Huis indertijd zijn ontwikkeld. Voorbeelden daarvan zijn de ontwikkeling van de historische rozentuin, de borders, het arboretum, de moestuin enz. Ook de reconstructie van de Japanse tuin, de restauratie van de waterpartijen en de ijsheuvel, willen wij in de komende jaren gefaseerd en projectmatig oppakken. Het 'tiny forest'-project in samenwerking met IVN is zo'n voorbeeld; wij zijn actief binnen IVN Epe - Heerde. De buitenplaats beschikt over een rotstuin en een bescheiden boomgaard met historische fruitbomen. Het bij het landgoed behorende stelsel van sprengen en beken heeft onze

bijzondere interesse in het kader van watererfgoed. Thema's als biodiversiteit, bijenbehoud, klimaatadaptatie, historische fruit-, groenten, rozen- en bloemenrassen enz. willen wij met ons vrijwilligersteam weer inhoud geven. De banden met Slow Food worden weer aangetrokken en bovendien is ons museum actief binnen Citta Slow Heerde. Er is samenwerking ontstaan met Groei&Bloei Noord-Veluwe en wij spreken met andere lokale en landelijke organisaties over mogelijke gezamenlijke projecten. Tevens hebben we onze bestaande, maar sedert ons vertrek uit het Geelvinck Hinlopen Huis slapende, contacten vernieuwd met onder meer de Nederlandse Rozenvereniging, The Historic Roses Group (onderdeel van The Rose Society), Nederlandse Rhododendronvereniging, Bomenstichting, Tuinhistorisch Genootschap Cascade, NTs enz. Achteraf zijn wij blij, dat we het lidmaatschap van sKBL – ons museum heeft aan de wieg van dit initiatief gestaan – in de afgelopen jaren hebben warm gehouden vanwege het feit, dat onze instrumenten bij voorkeur in bruikleen worden geplaatst bij historische huizen en kastelen. Dit soort netwerken, waaronder Europa Nostra, DemHist, ICLCM en Donderberg Groep, komen nu opnieuw goed van pas. Via Europa Nostra zijn wij in contact gekomen met Le Dimore del Quartetto in Milaan, waarmee inmiddels een samenwerking is ontstaan. Zo kunnen wij nog diverse andere voorbeelden noemen, waardoor wij in de komende jaren ons relatief snel kunnen herpakken als een historisch-huismuseum van bovenregionale betekenis.

1.4. Conclusie en vooruitzichten

Museum Geelvinck is bezig met een omslag in zijn strategisch beleid. Het is teruggekeerd naar zijn basis: een historisch-huismuseum, zij het met een significante collectie muziekinstrumenten en het daaraan verbonden levend muzikaal erfgoed. Deze voor Nederland unieke combinatie geeft enerzijds kansen voor het bereiken van een breder en meer inclusief publiek; zoals bij voorbeeld met de projecten 'Beethoven is Black' en 'Bigi Kaaiman'. Anderzijds legt het behoud en beheer van deze instrumenten een financiële druk, die voor een klein museum niet vol te houden is. Onze basispositie is stabiel en goed gepositioneerd, zowel op lokaal als Europees niveau. Dat neemt niet weg, dat wij aan de vooravond staan van significante beleidskeuzes ten aanzien van de toekomst van onze deelcollectie muziekinstrumenten. Door samenwerking met andere kleine muziekinstrumentenmusea willen wij deze gezamenlijke problematiek aanpakken. Wij hebben er vertrouwen in dat daarmee uiteindelijk de noodzakelijke borging van een duurzame toekomst voor dit collectieonderdeel kan worden bereikt. Ondertussen gaan wij gestadig voort op het ingeslagen pad, waarop wij, na Zutphen en Corona zijn teruggekeerd: een historisch-huismuseum, dat projecten oppakt, zowel op lokaal als op bovenregionaal en Europees/internationaal niveau. Daardoor hangt de toekomst van ons museum niet af van de uitkomst van de beleidskeuzes ten aanzien van de collectie muziekinstrumenten.

Last, but not least, is het hier opnieuw op zijn plaats onze grote dankbaarheid te uiten voor de loyale inzet van ons vrijwilligersteam, betrokkenen en vrienden, die ons tot steun zijn. Met hun inzet kan onze organisatie bergen verzetten. Eveneens zijn wij dankbaar voor de bijdragen van overheden en cultuurfondsen, die het mogelijk maken dat wij projecten op diverse terreinen kunnen uitvoeren. Wij vertrouwen in een bestendige toekomst voor ons museum.

Stichtingsbestuur en directie

Amsterdam, juli 2023

Namens het stichtingsbestuur:

Directie

Mevr.drs. A.M. Verweij Mr. A.J. van Caubergh

Dr. J.A.W. Buisman

2. JAARCIJFERS 2023

2.1 BALANS PER 31 DECEMBER 2023

	31.12.2023	31.12.2022
ACTIVA		
<u>Vaste activa</u>		
Materiële vaste activa	1. 59.873	54.604
<u>Viottende activa</u>		
Vorderingen & overlopende activa	2. 9.076	10.572
Liquide middelen	3. 22.596	64.925
TOTAAL ACTIVA	91.545	130.100
 PASSIVA		
<u>Eigen vermogen</u>		
Exploitatieoverschot/-tekort: gedekt door cultural impact lening	5. 0	0
<u>Kortlopende schulden</u>		
TOTAAL PASSIVA	91.544	130.100

2.2 STAAT VAN BATEN & LASTEN OVER 2023

	2023	2022
<u>Baten</u>		
Entreegelden	27.130	24.669
Subsidies, donaties en overige bijdragen	160.240 6.	252.581
Overige inkomsten	24.255	
Totaal baten	<u>211.625</u>	<u>277.250</u>
<u>Lasten</u>		
Huisvestingskosten	48.896 7.	65.977
Personeelskosten	26.650 8.	120.797
Algemene kosten	160.040 9.	144.152
	235.585	330.926
Cultural impact lening	<u>-28.866</u>	<u>-53.483</u>
	206.719	277.444
Afschrijvingen	8.113 10	5.753
Som der lasten	<u>214.832</u>	<u>283.197</u>
<u>Exploitatieresultaat</u>	-3.207	-5.946
Bij / Af: verrekening exploitatieresultaat	3.207	5.946
Saldo baten minus lasten	<u><u>0</u></u>	<u><u>0</u></u>

2.3 TOELICHTINGEN

2.3.1 Algemeen

Medewerkers

Het museum heeft een zakelijk directeur (1 fte). Hij ziet vooralsnog af van vergoeding aangezien de financiële draagkracht van de organisatie zulks niet toelaat. De door hem gemaakte zakelijke kosten worden volledig vergoed.

Sinds november 2021 kon het museum op basis van een subsidieregeling van het Mondriaan Fonds twee collectiemedewerkers tijdelijk in dienst nemen (1,6 fte). In dit boekjaar liep het project af en werden de tijdelijke dienstbetrekkingen beëindigd.

Alle overige medewerkers zijn vrijwilligers. Zij ontvangen de fiscaal toegestane vrijgestelde vergoeding, tenzij zij hiervan afzien.

Bestuursleden van de stichting ontvangen geen remuneratie. Desgevraagd worden door hen gemaakte zakelijke kosten vergoed.

Stafondersteuning wordt op projectbasis extern ingehuurd.

2.3.2 Grondslagen van waardering en resultaatbepaling

Vorderingen, liquide middelen, schulden en overlopende activa en passiva

De vorderingen, liquide middelen, schulden en overlopende activa en passiva worden opgenomen tegen nominale waarde; waardering van vorderingen geschiedt onder aftrek van een voorziening wegens oninbaarheid, gebaseerd op een individuele beoordeling van de vorderingen.

2.3.3 Toelichting op de balans

	<u>31.12.2023</u>	<u>31.12.2022</u>
1. Materiële vaste activa		
<u>Materiële vaste activa in eigendom</u>		
Kantoor- & klimaatapparatuur	3.624	5.114
Groot onderhoud en reconstructie	56.249	49.490
	<u>59.873</u>	<u>54.604</u>
<u>Collecties en museale objecten</u>		
Het museum beschikt over een aantal collecties en museale objecten in bruikleen, alsmede museale objecten in eigendom. Een belangrijk deel daarvan is een langdurige bruikleen conform de vereisten van het Nederlands Museumregister.		
Aan deze museale objecten wordt geen waarde toegekend, ook niet als deze in eigendom van de stichting zijn. Ook dit jaar zijn weer enkele objecten ten geschenke verkregen.		
2. Kortlopende vorderingen en overlopende activa		
Debiteuren	0	1.513
Te ontvangen subsidies/bijdragen	2.500	0
Omzetbelasting	6.576	9.059
	<u>9.076</u>	<u>10.572</u>
3. Liquide middelen		
Kas	0	300
Banken	22.596	64.625
	<u>22.596</u>	<u>64.925</u>

2.3.3 Toelichting op de balans (vervolg)

	<u>31.12.2023</u>	<u>31.12.2022</u>
4. Kortlopende schulden en overlopende passiva		
Crediteuren	0	1.186
Loonheffing	0	2.061
Stadsherstel NV, Amsterdam (naheffing energiekosten)	15.004	8.644
Vooruitontvangen bijdrage aan project "cultural hub" van Waldorf-Astoria	0	6.500
Vooruitontvangen subsidies	4.750	17.000
ICOMOS NSC Water & Heritage	2.440	0
Odisha Project	4.991	4.990
Pianolamuseum	2.999	0
Cultural impact lening	5. 42.556	47.393
Rekening-courant J.A.W. Buisman	16.404	23.179
Overige kortlopende schulden	2.400	19.148
	<u>91.544</u>	<u>130.100</u>

5. Cultural impact lening

Vanuit zijn vroegere positie als hoofdsponsor, die het museum in het verleden gegarandeerd heeft, treedt een anonieme weldoener vooralsnog op als financier door middel van een zachte 'cultural impact' lening, die momenteel nog renteloos is.

2.3.4 Toelichting op de staat van baten & lasten

	<u>2023</u>	<u>2022</u>
6. Specificatie ontvangen subsidies, donaties en overige bijdragen		
Subsidies lagere overheden	26.110	116.500
Bijdragen publieke fondsen	20.060	97.071
Bijdragen particuliere fondsen	104.650	2.500
Donaties particulieren	9.420	26.728
RVO / TVL-subsidies bedrijfskosten (corona)	0	9.782
	<u>160.240</u>	<u>252.581</u>

2.3.4 Toelichting op de staat van baten & lasten (vervolg)

	2023	2022
7. Huisvestingskosten		
Huur gebouwen & depotruimten	33.574	30.754
Energie en water	7.699	12.510
Overige huisvestingskosten (incl. onderhoud)	7.623	22.712
	<u>48.896</u>	<u>65.977</u>
8. Medewerkerskosten		
Ingehuurde stafondersteuning	12.800	48.350
Medewerkers collectieonderzoek	12.332	72.447
Kosten vrijwilligers	1.518	0
	<u>26.650</u>	<u>120.797</u>
9. Algemene kosten		
Kosten musici & overige kosten publieksactiviteit	28.063	18.055
Onderhoud, reparatie- & stemkosten instrumenten	6.994	10.806
Verzekeringen	16.219	9.200
Transportkosten & overige kosten collectie	6.422	33.367
Exposities & (digitale) evenementen en projecten	22.961	10.632
Marketing & communicatie	28.219	6.538
Educatie (symposia/cursussen etc)	14.024	0
Lidmaatschappen	7.027	9.724
Kosten beveiliging	1.911	1.932
Kantoorkosten	7.983	5.572
Accountants-, administratie- & advieskosten	6.687	2.225
Reis- en verblijfkosten (musici e.a.)	5.255	20.701
Bankrente & -kosten	442	265
Diverse overige kosten	7.832	15.135
	<u>160.040</u>	<u>144.152</u>
10. Afschrijvingen		
Kantoor- & klimaatapparatuur	1.490	2.405
Groot onderhoud en reconstructie	6.623	3.348
	<u>8.113</u>	<u>5.753</u>